

Uponorin 40-vuotisjuhlan kruunasi musiikkishow, jossa käytiin lämminhenkisellä tavalla läpi yrityksen vuosikymmenet. Käsikirjoituksen laati ja speaktaakkelin ohjasi yrityksen historiikin kirjoittaja Kalevi Laalo, joka on myös tunnettu pilapiirtäjä Kerberos. Esitystä kevensivät ja samalla myös pitivät koossa videotykillä valkokankaalle heijastetut Kerberos-piirroksat.

My Way

Sibeliustalon sali pimenee. Juhlapuhe on pidetty, mitalien saajat kukitettu. Ohjelmamonisteessa kerrotaan, että seuraavana esitetään historiikki.

“Historiikki! Voi kauhistuksen kananhäkki!”

Videotykki ampuu yksiön kokoiselle valkokankaalle sarjakuvahahmon, *Muovikallen*, Uponorin perustajan. Hän lähtee matkalaukku kädessään maailmalle. Viihdeorkesteri *Arriba* soittaa Amerikan tanssiorkestereiden kulta-aikojen kokoonpanolla tuttua melodiaa.

Soitto voimistuu, orkesterin soundi vahvistuu. Valokeilaan astuvat *Arja Koriseva*, *Hannu Lehtonen* ja *Lauri Ojanen*. Näyttelijä Lauri Ojanen on *Muovikalle*.

Arja laulaa: “Ennen oli miehet rautaa!” Siihen *Muovikalle*: “Muovia sen pitää olla!”

Kohtaukset, piirroksat ja biisit seuraavat toisiaan. Uponorin historia käydään läpi.

Muoviupo perustetaan, väkeä haetaan Pohjois-Karjalasta, ensimmäiset putket myydään, tutkimuskeskus käynnistetään, seikkaillaan muovihuonekalujen valmistuksessa - kansainvälistytään.

Kaikki nähdään edesmenneen *Muovikallen* silmin.

Laulu ja soitto luovat tunnelmaa: Tangoprinssi Lehtonen laulaa *Suhmuran Santrasta*, Arja-kuningatar vakuuttaa, että “*meitä ei kukaan saa koskaan erottaa*” sekä yhdessä ja erikseen: “*On liian vähän aikaa*”. Orkesteri painaa päälle: “*Money, money, money!*”

Silmänräpäyksessä oivallettava kuva lennähtää kankaalle ja viipyy seuraavan kuvan tuloon saakka: hauskat ja lämminhenkiset piirroksat kertovat oman tarinansa ja luovat jatkuvuutta esitykselle.

Stoori alkaa lähestyä loppuaan. Kalle ottaa laukkunsa ja lähtee. Valot sammuvat. Täysillä mukana ollut juhlayleisö valmistautuu aplodeeraamaan, mutta jää vielä odottamaan...

Kankaalle heijastuu nyt valokuva: *Muovikalle*, Karl-Jan Govenius ja viulu. Kohdevalo löytää Arjan. Orkesteri aloittaa, Arja laulaa: “*My Way*”.

“For what is a man, what has he got?

If not himself, then he has naught.

To say the things he truly feels;

And not the words of one who kneels.

The record shows I took the blows -

And did it my way!”

Aplodit ja suosionosoitukset nousevat kattoon. Esiintyjät kukitetaan. Karski muovimies kuivaa kyyneleen:

“Olinhan siellä minäkin.”

Käsikirjoituksesta ja piirroskuvituksesta laadittiin kansanomaisen 32-sivuinen historiikki Mauri Kunnaksen piirroskirjojen tapaan. Oli syntynyt uudenlainen historiikki, jota lapsetkin lukevat. (Työ pohjautui K. Laalon aikaisemmin laatimaan Uponorin 25-vuotishistoriikkiin)